

PLAN

PLAN

COLIN S. SMITH

VIA CHRISTUS YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No 81/87, Topkapı, İstanbul, Türkiye
<https://viachristus.com>
yayinlar@viachristus.com

Plan

Yazar: Colin S. Smith

Editör: D. A. Carson

Editör: Timothy Keller

Özgün adı: The Plan

© 2011 Müjde Koalisyonu. Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç her hangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

ISBN: 978-605-66445-6-6

E-kitap: 978-605-66445-7-3

Sertifika No: 16231

Sürüm: plan@ekran-30-g6620447*

URL: <https://yayinlar.viachristus.com/plan>

Çeviri: Alper Günay

Çeviri Editörü: Kerem Koç

Düzeltili: Ferah Yagnaliyeva

Düzeltili: Hakan Güven

Düzeltili: Nurettin Oğuz Alhan

Kapak: Mehmet Sezer

Dizgi: Caleb MacLennan

Fethiye Halk Kilisesi'nin yardımlarıyla Türkçeye kazandırılmıştır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'den alınmıştır. Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitab-ı Mukaddes Şirketi), The Translation Trust (Yeni Yaşam Yayınları), 2001, 2008. Tüm yayın hakları Kitabı Mukaddes Şirketi'yle Yeni Yaşam Yayınları'na aittir ve izin ile kullanılmıştır.

Dağıtım: Bu PDF yerel kiliselerin kullanabilmeleri için çift yönlü basıma uygun bir şekilde hazırlanmıştır ve Via Christus Hizmetleri'nin internet sitesinde ücretsiz yayınlanmaktadır.

İçindekiler

Giriş	8
Tanrı Bir Vaatte Bulunuyor: Eski Antlaşma'nın Öyküsü	9
Mesih Vaadi Yerine Getiriyor: Müjde'nin Öyküsü	14
Kilise Vaadi Bildiriyor: Elçilerin Öyküsü	19
Kutsal Ruh Vaadi İletiyor: Yeni Antlaşma Mektuplarının Öyküsü	20
Sonuç	26
Notlar	27
Müjde Koalisyonu	28

Bazı insanlar, Tanrı'nın dünya için muhteşem bir planı olduğunu ama birçok şeyin korkunç derecede kötü bir hal alması nedeniyle Tanrı'nın bu durumu düzeltmek için bedeli ağır bir adım attığını bilir. Kutsal Kitap'ın bize öğrettiği şey budur.

Tanrı, hükümetler gibi öngörülemeyen durumlara karşılık vermeye ya da amacın dışında ortaya çıkan sonuçlara karşı pozisyonunu belirlemeye çalışmaz. Tanrı bir bilim adamı gibi deney yaparak neyin işe yaradığını anlamaya çalışmaz ya da girişimci bir iş adamı gibi ortaya çıkan ihtiyaçlara yönelik yeni fikirler ortaya atmaz. Mesih aracılığıyla günahkârlara sonsuz yaşam vermek Tanrı'nın daimi planıdır. Tanrı sonsuz bir yaşam vaat etmiştir: "Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır. Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır" (Titus 1:2-3). Tanrı dünyayı yaratmadan önce her kuşaktan, her kıtadan ve her durumdaki günahkârların, kefareti ödendiği için büyük bir sevinç duyduğunu görmüştür. Tanrı, bedelin büyük-lüğünün bilincinde olarak bunu ödemeye karar vermiştir.

Kutsal Kitap'ın Mesih'ten, "Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes O'na tapacak" diye söz etmesi bundandır (Vahiy 13:8). Mesih'in çarmıhtaki ölümü, Tanrı'nın şeytana Aden bahçesindeki zaferine karşılık vermek istemesinin bir sonucu ya da erkek ve kadının On Emir'i yerine getiremeyeceği açıkça ortaya çıktığında başvurduğu bir son çare değildi. Kefareti Mesih tarafından ödenmiş her ulustan günahkârın bu yolla kurtuluşu, Tanrı'nın baştan beri varolan planıydı.

Tanrı'nın planı bizimkilerden çok farklıdır. "Seninle kahvaltı için perşembe günü buluşacağım" dediğim zaman aslında şunu söylemek istiyorum: "Perşembe günü seninle buluşmak için hâlâ hayatta olacağımı, ulaşım konusunda sıkıntı yaşamayacağımı, acil başka bir işimin çıkmayacağını, lokantanın açık ve kahvaltı hizmeti vermeyi sürdürüyor olacağını varsayıyorum."

Bizim planlarımız kesin değildir. Olayların nasıl gelişeceğine ve bizim becerimize bağlıdır. Hayatta birçok şey bizim kontrolümüzün dışındadır.

Ama Tanrı egemendir. Planlarını belirlediği zamanda, kendi gücü ile yerine getirir ve hiç kimse O'nu bunu yapmaktan alıkoyamaz. Tanrı dünyadaki her ulus için tarihin her noktasında ve sizin yaşamınızdaki her olayda ne yaptığını tam olarak bilir.

Bu sizin için büyük bir teselli kaynağı olmalıdır. Daha önce yaptığınız hiçbir şey Tanrı için bir sürpriz değildir. Başınıza gelen hiçbir şey O'nu habersiz yakalayamaz. Sizin yaptıklarınız ya da başınıza gelenler O'nun planlarının yerine getirilmesini ne durdurabilir, ne de yavaşlatabilir. Tanrı için egemen olmanın anlamı budur.

Tanrı ne yaptığını tam olarak bilir. Yaşamınızdaki olayların kontrol dışına çıkmayacağını ya da şansa bağlı olarak meydana gelmeyeceğini bilmek size güven verecektir. Her şey Tanrı'nın kontrolünde ve elindedir, öyle ki bu planlar Tanrı'nın size duyduğu sevgiyi yansıtır. Hristiyanlar, Tanrı'nın planının onları kendi yüceliğini en muhteşem şekilde gösterecek ve onlara en büyük sevinci duyuracak bir noktaya yönlendirmesi karşısında sevinç duyarlar.

Sizi sonsuzluktan doğup insanlık tarihini kat eden, oradan sonsuz bir geleceğe doğru yol alan ve Tanrı'nın nefes kesen görkemli amacını ortaya koyan Kutsal Kitap'ın ana teması aracılığıyla geniş kapsamlı bir Kutsal Kitap yolculuğuna davet ediyorum.

Yolculuğumuza, Tanrı'nın planını tasarlayıp hazırladığı Eski Antlaşma ile başlayacağız. Ardından Müjde ile devam edip, Tanrı'nın planının tamamlanması için Mesih'in yapılması gerekenleri nasıl başarılı bir şekilde yerine getirdiğine bakacağız. Son olarak da Yeni Antlaşma mektuplarına göz atacağız, Kutsal Ruh'un Tanrı'nın vaatlerini nasıl ilettiğine ve Mesih'in Tanrı halkının yaşamında yaptıklarına bakıp sevinç duyacağız.

Tanrı Bir Vaatte Bulunuyor: Eski Antlaşma'nın Öyküsü

Tanrı, halkı için vaatte dolu planını yedi adım ile ortaya koymaktadır.

Yaratılış

"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı" (Yaratılış 1:1). Hiçliği hayal etmeye çalışın. Bu neredeyse imkânsızdır! Ancak yaratılış öncesi Tanrı dışında hiçbir şey yoktu. Tanrı her şeyi yaratmıştır ve her şey O'na aittir. "RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, dünya ve üzerinde yaşayanlar" (Mezmun 24:1).

Bugün yeni bir bakışla Tanrı'nın yarattıklarına bakın. Gökyüzüne bakın, gökyüzü Tanrı'nın elinin işlerini duyurmaktadır. Kuşları dinleyin, kuşlar Tanrı'nın merhamet dolu koruyuculuğuna tanıklık etmektedirler. Her kar tanesi Tanrı'nın görkemine tanıklık etmektedir. Her gündoğumu O'nun sadakatine vurgu yapmaktadır. "Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta... Ne söz geçer orada, ne de konuşma, sesleri duyulmaz" (Mezmun 19:1-3).

Bütün yaratılış Tanrı'nın görkemini yansıtır, ama Tanrı ilk erkek ve kadını yarattığında sıradışı bir şey yapmıştı. Bunu biliyoruz çünkü Tanrı, "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım" dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun" (Yaratılış 1:26).

Tanrı erkek ve kadını kendi suretinde yarattı. Bir bitkiden, hayvandan, balıktan ya da bir kuştan farklı olmanızın nedeni budur. Tüm canlılar Tanrı tarafından yaratılmış olsa da, yalnızca insan O'na benzer yaratılmıştır. Bu ayrıcalık, insan yaşamına eşsiz bir değer vermektedir.

Tanrı sizi bir insan olarak yaratmayı seçmiştir. Başka birisini hiçbir zaman sizin gibi yaratmamıştır ve hiçbir zaman da yaratmayacaktır. Kaza sonucu meydana gelmediniz. Yaşamınız rastlantıların bir ürünü değildir. Tanrı tarafından ve Tanrı için yaratıldınız. Yaşamınızın nihai amacı, İsa Mesih'in eşsiz yansımasını yaymaktır. Tanrı'yı yüceltmek ve ondan sonsuza dek hoşnut olmak için yaratıldınız.

Tanrı'nın vaadi nedir? Tanrı, O'nun görkemini yansıtan insanlara sonsuz yaşam vermeyi vaat etmiştir.

Kutsal Kitap kötülüğün kökenini hiçbir zaman bütünüyle açıklamamaktadır; basit bir şekilde Tanrı'nın erkek ve kadını bir bahçeye yerleştirdiğini ve her şeyin iyi olduğunu anlatmaktadır. Yiyecekleri ağaçlardan sağlanıyor, işleri yerine getiriliyordu. Evliliklerindeki birlik ve sevinç tamdı. Kendilerine görünen ve onlarla birlikte bahçede yürüyen Tanrı ile paydaşlık içindeydiler.

Bahçede, "iyiyi ve kötüyü bilme ağacı" adında bir ağaç vardı ve Tanrı, erkek ile kadına bu ağacın meyvesini yememelerini söyledi (Yaratılış 2:17). Bildikleri her şey iyiydi, Tanrı'ya itaatsizlik ile elde edebilecekleri tek şey kötüyü bilmektir.

Bir yılan gelerek onları kötülüğün bilgisi ile ayarttı ve onlar da seçimlerini yaptılar. Meyveyi yediler. Tanrı'ya itaatsizlik etmekle kötülüğü bilir hale geldiler ve bununla hepimiz kapana kısıldık. Ancak Tanrı attığı adım ile birlikte bize başka bir vaatte bulundu.

Yıkım

Tanrı yılanı, "Lanetlendin" dedi (Yaratılış 3:14). Lanetlenmek demek, yıkım için tayin edilmiş olmak demektir. Tanrı yılanı, "Yaptığın şey varlığını sürdürmeyecek. Yok edileceksin ve tüm kötülük de seninle birlikte yok olacak" demiştir. Tanrı'nın yılanı lanetlemiş olması bize umut dolu bir kapı açmıştır.

Tanrı Adem'e, "Toprak senin yüzünden lanetlendi" dedi (Yaratılış 3:17). Oysa ki toprak yanlış bir şey yapmamıştı! Adem günahı yüzünden laneti hak etti. Fakat Tanrı laneti erkek ile kadından ve topraktan farklı bir yere taşıdı ve böylece yılan ile birlikte yok olmak yerine kendisiyle barıştırılacaklardı.

Tanrı'nın vaadi nedir? *Tanrı, kötülüğü yok etme ve dünyayı lanetten kurtarma vaadinde bulunmaktadır.*

Bu nasıl gerçekleşecekti? Tanrı şeytana, "Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın" demiştir (Yaratılış 3:15).

İnsan ırkı şeytan ile her zaman çatışma içinde olacaktır. Bunun doğruluğu her nesil, her kültür ve her insan için kanıtlanmıştır. Ancak Tanrı bir çocuktan söz etmektedir, öyle ki insanlık tarihinde bir kilometre taşı olacak ve bir kadından doğacaktır. O bizim tarafımızda yer alacaktır. Bu büyük çatışmada bizim safımızda yer alacak ve karanlığın bütün güçlerine karşı bizim için mücadele edecektir. Şeytan O'nun topuğuna saldıracak, hatta yılan ayaklarını ısıracaktır, ama galibimiz yılanın başını ezecektir.

Yaşam, Adem ve Havva için Aden bahçesinin dışında devam ediyordu. Tanrı'nın lütfu onları ani bir yargıdan kurtarmış ve bir gün tekrar barışın sağlanması için umut vermiştir. Ancak kısa süre sonra, itaatsizlikleri yüzünden şeytanın serbest bırakıldığını ve bunun hem kendilerinde, hem de çevrelerinde yıkıcı değişiklikler getirdiğini keşfettiler.

İnsanlık tarihindeki ilk aile Kayın'ın kardeşi Habil'i öldürmesi ile parçalanmıştı. Kayın, bu cinayet sonrasında yaşamının kalan kısmını eyleminin intikama yol açabileceği korkusuyla geçirmiştir (Yaratılış 4). Daha ilk nesildeyken kötülüğü bilmenin getirdiği lanet belli olmaya başlamıştı. Hâlihazırda erkeği ve kadını Tanrı'dan ayrı düşürmüş ve şimdi ise bir aileyi parçalıyordu.

Şiddet olayları artınca insanlar bir araya gelerek bir kent kurdular ve toplu halde bulunmalarının bir güvence sağlayacağını ve bunun aradıkları yanıt olduğunu umdular (Yaratılış 11). Ancak başlangıçtaki bu büyük umut, insanların korku ile kuzeye, güneye, doğuya ve batıya dağılmasıyla ve dillerinin ayrılmasıyla birlikte hüsrarla sonuçlandı.

Bu olanlardan sonra Tanrı, dünyada çoğalıp dağılmakta olan bütün kabile, oymak ve uluslardan bir adam seçti.

Seçim

“Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracacağım, bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığıyla kutsanacak” (Yaratılış 12:2–3). İbrahim Tanrı hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyordu, bir putperestti ve tamamen ruhsal bir karanlıkta yaşıyordu (Yeşu 24:2). Ancak Tanrı yaşamına davetsiz bir şekilde girerek onu sonsuza dek değiştirdi.

Eğer Tanrı O’nu aramamız için bizi beklemiş olsaydı hâlâ bekliyor olurdu. Çünkü Tanrı’yı arayan yok (Romalılar 3:11), bir tek kişi bile! Doğamız gereği biz Tanrı’dan kaçırız. Eğer O’nu arıyorsak, bunun nedeni ilk adımı O’nun atmış olması, böylelikle bizi arayarak kendisine çekmesidir.

Tanrı İbrahim’e, amacının yeryüzünde bulunan bütün uluslardan insanları bereketlemek olduğunu tam olarak açıklamıştır. Tanrı her ırktan, her dilden, her eğitim ve gelir seviyesinden insanı toplayarak onları Tanrı bilgisi ile donatacak ve kutsayacaktı. Tanrı’nın şimdiki vaadi nedir? *Tanrı, bütün uluslardan insanı kutsama vaadinde bulunmaktadır.*

Bu kutsama tüm uluslardan insanlara İbrahim’in kendisi ya da genel anlamda soyundan olanlar aracılığıyla gelmeyecekti, soyundan olan ve “tohum” diye bahsedilen bir çocuk aracılığıyla gelecekti (Galatyalılar 3:16). Eski Antlaşma’nın İbrahim’in soyunun öyküsünü takip etmesi bu yüzdendir.

İbrahim ile Sara yaşılanıyordu ve çocukları yoktu. Ama Tanrı’nın mucizevi lütfu sayesinde Sara yaşı ilerlemiş olmasına rağmen gebe kaldı ve oğlu İshak’ı dünyaya getirdi. İshak’ın oğlu Yakup’un on iki oğlu vardı ve bunlar İsrail’in on iki oymağının babalarıydı.

Tanrı bu büyüyen aileyi özel olarak kayırdı. Kıtık baş gösterip yaşamlarını tehdit ettiğinde onlara Mısır’dan yiyecek sağladı. İlerleyen yıllarda Tanrı bu aileyi kutsayarak sayılarını daha da çoğalttı. Öyle ki yetmiş kişiden oluşan bu büyük aile dört yüz yıllık bir sürenin sonunda sayıca daha da büyüyerek iki milyona yaklaştı.

Tanrı halkı sayıca büyümesine rağmen hor görüldü. Son derece acımasız bir muameleye tâbi tutuldular ve Mısır’da köle haline geldiler. Ama Tanrı çektikleri acıları gördü ve onlara merhamet gösterdi.

Kurtuluş

“RAB, ‘Halkımın Mısır’da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm’ dedi, ‘Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum. Bu yüzden onları Mısırlılar’ın elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim” (Mısır’dan Çıkış 3:7–8). Tanrı Musa adında bir adamı görevlendirdi ve onu Mısır’ın putperest kralına göndererek şu emri iletmesini istedi: “Halkımı bırak gitsin” (Mısır’dan Çıkış 5:1). Kral Tanrı’nın otoritesini tanımadı ve Tanrı’nın emrine uymayı reddederek O’nun yargısı altına girdi. Tanrı Mısır’a bir dizi salgın hastalık yollayarak onları yıkıcı yargısıyla yüzleştirdi, tüm ülke ölümle sarsıldı.

Tanrı yargısını yollamadan önce halkına bir emir verdi ve vaatte bulundu: “Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak. ... Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekle” (Mısır’dan Çıkış 12:3,7). Tanrı’nın vaadi şuydu: “Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısır’ı cezalandırırken ölüm saçı size hiçbir zarar vermeyecek” (Mısır’dan Çıkış 12:13).

Mayasız Ekmek Bayramı gecesinde, Tanrı'nın fedakârlığı halkını kölelikten ve yargıdan kurtardı. Ardından Tanrı onlarla bir antlaşma yaptı: "Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız" (Levililer 26:12).

Tanrı halkına karşı fedakârlıkta bulundu ve onlara buyruklarını ilettiler. O'nun buyruklarına ihtiyacımız var çünkü Tanrı, halkına kendi yolunda yürümesi için çağrıda bulunmaktadır. O'nun adını taşıyan, karakterini de yansıtmalıdır. Ama Tanrı halkı buyruklardan daha fazlasına gereksinim duymaktadır. Tanrı'nın yüceliğinden ayrı düşen günahkâr varlıklar olduğumuz için kurbana ihtiyaç duymaktayız.

Tanrı halkı yargıdan, can veren kuzunun kanı sayesinde kurtulmuştur. Aynı şekilde, Tanrı ile olan paydaşlıkları da günahları için kefareti ödeyen kurban aracılığıyla sağlamıştır. Tanrı'nın şimdiki vaadi nedir? *Tanrı günahkârlara, kendisi ile bir kurban aracılığıyla barıştırılacaklarını vaat etmektedir.*

Tanrı halkı bununla tatmin olmamış ve bir kral talep etmişlerdi. Tanrı da kendilerine istedikleri gibi bir kral vermiş ama bunun sonu felaket olmuştur. Ardından Tanrı onlara başka bir kral vermişti ve bu adama sıradışı bir vaatte bulunmuştu.

Egemenlik

"Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim" (2.Samuel 7:12-13).

Tanrı halkı, Kral Davut zamanında Tanrı tarafından öyle çok kutsanıp bereketlenmişlerdi ki, bu o güne dek bildikleri her şeyi aşacak ölçüdeydi. Düşmanları bastırılmış ve sınırları güvenceye alınmıştı, halk refaha kavuşmuştu. Ama Davut'tan sonra ne olacaktı?

Her baba oğlu için en iyisini ister, bu yüzden Tanrı, Davut'un çocuklarından söz ederken onun dikkatini çekmişti: Davut'a, oğlunu yükselteceği ve krallığını kurmasını sağlayacağı konusunda vaatte bulunmuştu. Davut'un rüyası olan Tanrı'ya bir tapınak kurma hayalini, Davut'un oğlu yerine getirecekti.

Tanrı Davut'a muhteşem bir vaatte bulundu. "Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak" (2.Samuel 7:14). İlk evlat olmasından dolayı Davut'un oğlu Süleyman, babasını takip ederek tahta çıkacaktı. Ama Tanrı'nın sonsuz hükümdarlık vaadi nedeniyle (2.Samuel 7:16) Davut hem kendisini, hem de Süleyman'ı geride bırakacak bir oğlun dünyaya geleceğini öngörüyordu. Hangi krallık sonsuza dek sürebilir ve bu Davut oğlu hangi anlamda Tanrı'nın Oğlu olacaktı?

Eski Antlaşma metni boyunca gezintiye çıktığımızda, Tanrı'nın planı ve O'nun vadisini yerine getirecek kişi ile ilgili bir resim oluşturduğumuz görülür. Tanrı'nın vaadi: Tanrı'nın yüceliğini yansıtacak kişilere yaşam vermek, kötülüğü yok ederek dünyayı lanetten kurtarmak, tüm uluslardan insanları kutsayıp bereketlemek ve günahkârlar ile onların günahlarına karşılık sunulan bir kurban aracılığıyla barışmaktır.

Bu vaadi yerine getirecek olan kişi bir kadından doğacaktır, İbrahim'in tohumundan ve Davut'un soyundan gelecek, Tanrı egemenliğinin bereketlerini getirecektir. Tanrı ona baba, o da ona oğul olacaktır. Tanrı tahtını kurarak krallığının sonsuza dek hüküm sürmesini sağlayacaktır. Tanrı'nın şu anki vaadi nedir? *Tanrı, halkına egemenliği altında sonsuza dek bereket bularak yaşayacakları konusunda vaatte bulunmaktadır.*

Davut'tan sonra onun soyu krallık etmeye devam etti; bazı krallar iyi olsa da çoğu kötüydü. Tanrı halkı diğer tanrılara tapındı ve Tanrı'nın yolundan saparak kendi yollarını takip etti. Tanrı, "peygamber" adı verilen elçiler yolladı ve bu peygamberler, insanları

Tanrı'ya tekrar itaat etmeye çağırdı. İlettikleri bu mesaj büyük ölçüde göz ardı edildi. Sözleri daima itaat gerektiren Tanrı, halkını disipline etmeye ve onları düzeltmeye yöneldi.

Terbiye Edilme

Rab şöyle demiştir: "RAB diyor ki, 'Babil'de yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım. Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum' diyor RAB. 'Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar'" (Yeremya 29:10-11).

Tanrı'nın halkına vermiş olduğu toprak, düşmanları tarafından istila edilmişti ve Tanrı halkı sürgündeydi. Babil'de Tanrı'nın disiplini altında yaşamış, yetmiş yıl boyunca acı ve pişmanlıkla gözyaşı dökmüşlerdi.

Ama en ağır disiplini uygularken bile Tanrı, halkı için olan amacını uygulamayı sürdürüyordu. Tanrı bizi günah içinde teslim almıştır ama bizi asla günahımızın içinde bırakmaz. O'nun yolunu izlememiz için bizi sürekli çağırmakta ve yoldan saptığımızda bizi düzeltmektedir. Tanrı'nın şimdiki vaadi nedir? *Tanrı, halkına kendisine döneceklerini ve kendisini takip edeceklerini vaat etmektedir.*

Tanrı'nın yaşamınızdaki kurtaran eylemi tamamlandığında, Tanrı'yı bütün yüreğinizle, bütün aklınızla, bütün canınızla ve bütün gücünüzle seveceksiniz. Komşularınızı da kendinizi sevdiğiniz gibi seveceksiniz ve sevgiden doğan bu sevinci sonsuza dek Tanrı halkı ile paylaşacaksınız.

O güne kadar, Tanrı hoşnut bir halde dinlenemeyecek. Çünkü günah içindeki halkını yüzüstü bırakmayacağını bize açıkça bildirmiştir. Tanrı'nın işi, değişmeyen insanları kurtarmak, ben merkezli günahkârlara sonsuz yaşam sevinci vermek değildir. Tanrı bizi itaat etmeye çağırmaktadır, bu çağrıya direndiğimizde O'nun sevgi dolu disiplini ile karşılaşacağımızı ve bizim ondan uzaklaşmamıza izin vermeyeceğini bekleyebiliriz.

Yetmiş yılın sonunda, Tanrı terbiye ettiği halkını vaat edilen ülkeye geri götürmüştür. Tanrı'nın halkını bu ülkeye geri götürmesi, Tanrı'nın imkânsız gibi görünen mucizevi lütfunun bir sonucudur. Sonrasında Tanrı, bir adama yapacakları ile ilgili olarak bir görüm vermiştir.

Yenilenme

"Sonra bana, 'İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor' dedi, 'Onlar, "Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, bittik" diyorlar. Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, "Egemen RAB şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim. Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız, ey halkım'" (Hezekiel 37:11-13).

Tanrı'nın vaatleri öylesine muhteşemdir ki, iman bu vaatler olmadan sendeler. Bu durum Hezekiel zamanında Tanrı halkı için tam da böyleydi. Yeruşalim bir harabeydi, insanları kaçmış ya da ölmüştü. Hayatta kalmış olanlar da Babil'e sürgüne gönderilmişti ve bu Babil yönetiminin onların başka bir yere gitmesine izin vermeye niyeti yoktu.

Tanrı halkı vaatlerin ne olduğunu biliyordu ama şeytanın yıkımı, Tanrı'nın tüm ulusları kutsaması, Davut'un krallığının sevinci, eziyetle dolu günlük yaşamlarında başka bir dünyaya aitmiş gibi gözüküyordu. Tanrı halkı yabancı bir ülkede Tanrı'ya şükranlarını yükseltmekte zorluk çekiyordu.

Tanrı Peygamber Hezekiel'e bir görüm verdi ve Hezekiel kuru kemiklerle dolu bir vadi gördü. Bu resim, Tanrı halkının ruh hali ile örtüşüyordu, çünkü halk şöyle diyordu: "İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor" dedi, 'Onlar, "Kemiklerimiz ku-

rudu, umudumuz yok oldu, bittik'''' (Hezekiel 37:11). Durumlarının umutsuz olduğuna dair bir duyguya kapılmışlardı.

Görümde Hezekiel, Tanrı'nın sözlerini kemiklere söyledi, söyler söylemez de kemikler birleşti. Ardından tendonlarla, etle, deriyle kaplandı. Tanrı'nın Ruhu cesetlere yaşam soluğunu üfledi, tıpkı Adem'in yaratılışında olduğu gibi. Tanrı mezardan yeni bir yaşam yaratıyordu. Tanrı'nın şimdiki vaadi nedir? *Tanrı mezardan yeni bir yaşam vaat etmektedir.*

Sonuç

Eski Antlaşma Tanrı'nın muhteşem vaatlerinin öyküsüdür. Bir adım geri çekilip anlamaya çalışın:

1. Tanrı görkemini yansıtanlara yaşam verme vaadinde bulunmaktadır.
2. Tanrı kötülüğü yok etme ve dünyayı lanetten kurtarma vaadinde bulunmaktadır.
3. Tanrı tüm uluslardan insanları kutsayıp bereketleme vaadinde bulunmaktadır.
4. Tanrı günahkârlara, kendisi ile bir kurban aracılığıyla barıştırılacakları vaadinde bulunmaktadır.
5. Tanrı halkına, egemenliği altında sonsuza dek bereket bularak yaşayacakları vaadinde bulunmaktadır.
6. Tanrı halkına, kendisine dönerek yollarını takip edecekleri vaadinde bulunmaktadır.
7. Tanrı mezardan yeni bir yaşam vaadinde bulunmaktadır.

Hangi ölçütü alırsanız alın bunlar muhteşem vaatlerdir. Öyle ki bu vaatleri yalnızca Tanrı gerçekleştirebilir ve yalnızca O yerine getirebilir. Bu vaatlerin nasıl tamamlandığını ve bunların sizin için ne anlam ifade ettiğini anlamak için Yeni Antlaşma'ya bakmamız gerekir.

Mesih Vaadi Yerine Getiriyor: Müjde'nin Öyküsü

Tanrı öyle büyük vaatlerde bulunmaktadır ki, bunları yalnızca O yerine getirebilir, bu nedenle Tanrı, İsa Mesih'te insan bedenine bürünmüştür. Yaratıcı kendi yarattığı varlığın görünümüne bürünmüştür. Tanrı insan olup aramızda yaşadı, bize olan vaadini yerine getirebilmek amacıyla bizim için uğraş verdi. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı, her şey O'nun aracılığıyla var oldu; Söz insan olup aramızda yaşadı (Yuhanna 1:2,14). Müjde, Mesih'in halkı için yapıp tamamladığı işten söz etmektedir.

Beden Alma

"Melek ona şöyle yanıt verdi: 'Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek'" (Luka 1:35).

Melek Meryem'e, Mesih'in "Yüceler Yücesinin Oğlu" ve "Tanrı Oğlu" olacağını duyurdu (Luka 1:32-35). Matta, "Tanrı bizimle" diye yazar (Matta 1:35). Yuhanna ise O'ndan, "Söz insan olup aramızda yaşadı" diye söz eder (Yuhanna 1:14).

Tanrı vaatlerini sözlerle dile getirdi. Sonrasında Söz insan olup aramızda yaşadı, böylece Tanrı'nın vaadi iletilmiş oldu. Tanrı'nın vaadini yalnızca Tanrı yerine getirebilir. Hristiyanların övgü ve şükranlarının, İsa Mesih'in Tanrı ve insan oluşu ile bu kadar derin bir bağa sahip olmasının nedeni budur. Mesih de bizim gibi doğmuş, yaşamış ve ölmüştür. Tanrı insan olup aramızda yaşadı, bize olan vaadini yerine getirebilmek amacıyla bizim

için uğraş verdi. Hem bir Tanrı olarak hem de bir insan olarak Tanrı'nın bize olan vaadini yerine getirdi.

Melek ayrıca Mesih'in kutsal olduğunu belirtmişti (Luka 1:35). Burada dünya tarihinde daha önce görülmemiş ve bundan sonra da görülemeyecek bir şey vardır: Doğası gereği kutsal olan bir adam. Bu adam cennete aittir ve bu O'nun için bir haktır, çünkü O Tanrı'dır, diğerlerini de kendisiyle birlikte cennete götürme gücüne sahiptir.

İsa Mesih'te Tanrı ile insan birleşmiştir; Kutsal Olan, umudun kapısını bizim için O açmaktadır. John Calvin bunu güzel bir şekilde dile getirmiştir:

Sözün özü, ne Tanrı ölümün boyunduruğu altındadır, ne de insan ölümün üstesinden gelebilecek güce sahiptir. Oysa Mesih hem insan doğasını, hem de tanrısallığı bünyesinde barındırır, öyle ki günahın bedelinin ödenebilmesi için sahip olduğu insan doğası zayıflığına yenik düşüp ölümü tatsın. Ama aynı zamanda kutsal olan tanrısal doğası ölümle mücadele edip, ona karşı bizim için zafer kazansın!¹

Beden almanın amacı budur. Hem Tanrı, hem de insan olan kişi dışında hiç kimse erkeğe ve kadına verilmiş olan vaatleri yerine getiremez. Tanrı'nın kutsalının doğumu bizi, Rab'bimiz İsa Mesih'in kusursuz ve günahsız yaşamına yönlendirmektedir.

Sınanma

Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria Irmağı'ndan dönen İsa, Ruh'un yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı (Luka 4:1-2). Mesih, Ruh tarafından denenmek üzere çöle götürüldüğünde şeytan ile karşılaştı ve Adem'in kaybettiği noktada O zafer kazandı. Yılan Mesih'i, tıpkı Adem ile Havva'da yaptığı gibi üç kez ayartmaya çalıştı. Benzerlikler ortadadır ama farklılıkları da gözden kaçırmamalıyız.

Çevresel faktörler tamamen farklıdır. Adem ile Havva bahçede, ağaçlar ve türlü meyvelerle dolu bir haldeyken ayartılmıştır. Mesih ise ayartı ile açken, yiyeceğin olmadığı çölde karşılaşmıştır.

Olayların başlangıçları da farklıdır. Şeytan bahçeye kadını arayıp bulmak üzere gelmiştir. Ama Mesih çöle şeytanın peşinden gitmiştir. Kutsal Ruh O'nu şeytanla karşılaştırıp denemek üzere çöle yönlendirmiştir. Mesih şeytana sessizce yaklaşmış ve onu gizlendiği yerden çıkartarak denenmek üzere onunla karşı karşıya gelmiştir.

En büyük fark ise sonuçtadır. Adem'in kaybettiği noktada Mesih zafer kazanmıştır. Şeytan, en ağır denenme ile Mesih'e baskı yapsa da, "İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı" (Luka 4:13). Kutsal Olan'ı ayartmanın mümkün olmadığı ortaya çıkmıştı.

Mesih'in denenmeden başarı ile çıkması ve zafer kazanmasının bizim açımızdan önemi muazzamdır. Adem'in yenilgisi bize sefalet getirmişti. Adem yenilgisinin yarattığı kötü etkiyi kendisinden gelen bütün insanlığa aktarmıştı. Doğamız gereği, yenilgiye uğrayan Adem'in bir parçasıyız. Onun hezimetini paylaşıyoruz. "Günahın denetimi altındayız" (Romalılar 3:9).

Ama Mesih'in zaferi bize umut vermiştir. Adem'in yenilgisi ile yarattığı kötü etkiyi kendisinden gelen bütün insanlığa aktarması gibi, Mesih de zaferi ile yarattığı iyi etkiyi kendisi tarafından yeni bir yaşam verilen herkese aktarmıştır. Lütuf ve iman aracılığı ile zafer kazanan Mesih'e aitiz. O'nun zaferini paylaşıyoruz. "Lütuf altındayız" (Romalılar 6:14).

Yenilgiye uğrayan Adem'in zayıflığı içimizdedir, bu yüzden ayartı karşısında kendinizi koruyun. Ama zafer kazanan Mesih'in gücü de Kutsal Ruh aracılığıyla içimizdedir, bu yüzden ayartı ile karşılaştığımızda buna dayanabiliriz.

Çöldeki zaferinden sonra "İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı" (Luka 4:14). Bundan sonra olanlar, kendi yaşantımızda karşılaştığımız şeyleri anlamamıza yardımcı olacaktır.

Reddedilme

"Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi." Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular" (Luka 4:18-19,28).

Mesih'in havrada Kutsal Yazılar'ı okuduğunu ve bu sözleri açıkladığını, küçük bir kalabalığın orada toplanmış olduğunu hayal edin. Söylediği sözler tamamen umut doluydu, ancak insanlar sevinçle yanıt vermek yerine büyük bir öfkeyle karşılık verdiler. İnsanlar öfkeden "küplere binmiş"ti. Yardıma gelen İsa Mesih, bazı çevreler tarafından hizmetinin en başından beri reddedilmişti; bu temanın Müjde'de işlendiği görülür.

Bir keresinde İsa, eli felçli bir adamı iyileştirmiştir. Bu olağanüstü bir mucizedir ancak Ferisiler'in buna tepkisi şu şekilde oldu: "Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsa'ya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar" (Luka 6:11). Başka bir sefer, Mesih, cinlere tutsak düştüğü için çevre halkı korkutan bir adamı bu dertten kurtarmıştı. Çevrede yaşayanlar İsa'nın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve akli başına gelmiş buldular ve korktular. Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapıldı ve İsa'nın yanlarından ayrılmasını istediler (Luka 8:37).

Bu davranış biçimi, Mesih'in çarmıha gerilmesi için yapılan çağrı ile doruk noktasına ulaşmıştır. Pilatus buna engel olmaya çalıştı, "Ne var ki onlar, yüksek sesle bağrışarak İsa'nın çarmıha gerilmesi için diretiler. Sonunda bağırışları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi" (Luka 23—24).

Mesih'in reddedildiği ve inkâr edildiği bir dünyada yaşadığımızı unutmamalıyız. Yaşadığımız dünyayı, şu sözü kavrayıncaya dek anlayamazsınız: "Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi" (Yuhanna 1:11).

Doğal felaketler meydana geldiğinde insanlar şu soruyu sorar: "Neden Tanrı bu konuda hiçbir şey yapmıyor?" Ama Mesih ortaya çıkıp fırtınayı yatıştırdığında O'nu reddettik. Eli silahlı kişiler Amerika'da bir okulu bastığında, "Neden Tanrı bu konuda hiçbir şey yapmıyor?" diye sorduk. Ama Mesih ortaya çıkıp, cinli adamdaki cinleri çıkardığında O'ndan gitmesini istedik. Kansere yakalandığımızda, "Neden Tanrı bu konuda hiçbir şey yapmıyor?" diye sorduk. Ama Mesih ortaya çıkıp hastaları iyileştirdiğinde, insanlar O'nu reddetti.

"Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi" (Yuhanna 1:11). Tanrı'ya şükürler olsun ki hikâye burada sona ermiyor. "Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi" (Yuhanna 1:12).

Hristiyanlar olarak tutumumuz şu şekilde olmalıdır: Mesih'i reddeden günah ve ölüm dolu bir dünyada yaşıyoruz. Ama biz sevinç ve yaşam dolu olarak Mesih'in ailesinin bir üyesiyiz. Mesih'te yaşayan kişiler olarak bu düşmüş dünyada sevinci de acıyı da deneyimleriz ve her şeye rağmen umuda sahip olarak yaşarız.

Dünya O'nu reddettiğinde Mesih, üç öğrencisi ile birlikte dağa çıkmıştı.

Görünüm Değişimi

“İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü” (Luka 9:29). Petrus, Yakup ve Yuhanna Mesih’in görkemini, ışıltısını ve ihtişamını gördü. Onlar, meleklerin cennette gördüklerini ve insan gözünün günün birinde her gün göreceği şeyi gördü. Bir şimşegin parlaklığı nasıldır? Petrus, Yakup ve Yuhanna ile dost olan İsa, Tanrı yüceliğinin parıltısıdır (İbraniler 1:3).

Ama bundan fazlası da var: “O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa’yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas’tı. İsa’nın yakında Yerusolim’de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı” (Luka 9:30–31). Musa ve İlyas, Mesih’ten yüzlerce yıl önce yaşayıp ölmüşlerdi. Ama şimdi yaşam kadar gerçektiler ve Mesih’in görkemini paylaşıyorlardı.

Ardından Kudretli Olan Tanrı göklerden seslendi: “Bu benim Oğlum’dur, seçilmiş Olan’dır. O’nu dinleyin!” (Luka 9:35). Dünya günümüzde Mesih’i reddetmektedir. Ama Tanrı, Mesih’i dinlemeniz için sizi çağırmaktadır. Tanrı O’nu seçmiştir ve O, ölüleri diriltip Tanrı’nın görkemli krallığına alma gücüne sahiptir.

Mesih’in öğrencileri dağda kalmadılar. Bulut yok oldu, Musa ile İlyas kayboldu, Mesih’in yüzü de eski görünümüne döndü. Tıpkı bizim gibi öğrencilerin iman ile yaşaması gerekiyordu. Dağdan indiklerinde büyük kötülüklerle ve bitmek bilmeyen ihtiyaçlarla dolu dünyaya geri döndüler.

Çarmıha Geriliş

“Kafatası denilen yere vardıklarında İsa’yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler” (Luka 23:33). Günahlarımız çarmıhta en korkunç noktaya ulaştı ve berbat bir ifadeye büründü. Tanrı’nın emirlerine hepimiz karşı geldik, bu yüzden Tanrı’nın Oğlu çarmıha gerildi. Tanrı’nın yargısı insanların üzerine gelmeliydi ancak Tanrı hak ettiğimiz bu cezayı Mesih’e yüklemiştir.

Askerler İsa’yı çarmıha gerdiklerinde Rab’bimiz şöyle dua etti: “Baba, onları bağışla çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar” (Luka 23:34). Mesih bunu söylediğinde Tanrı’nın yargısı tamamen altında bir haldeydi. Yargının o gün geleceğini biliyordu ve nitekim geldi. Ama O, Babası’na haykırarak “Bu suç onların üzerine değil benim üzerime gelsin” dedi.

Çarmıhta olmuş olan budur. Günahlarınız yüzünden çekmeniz gereken ceza Mesih’e yüklendi. Mesih yargınız için bir paratoner haline geldi, böylece O’nun çektiği acılar ve ölümü aracılığıyla bağışlandınız. “Günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi” (1. Petrus 2:24). “RAB hepimizin cezasını O’na yükledi” (Yeşaya 53:6) ve günahlarımız için bir kurban sunusu oldu.

Mesih’in ölümü, halkı için ölümü sonsuza dek değiştirdi. Öldüğünüzde, günah ve suçluluğunuzu ölümünüze taşımayacaksınız, çünkü Mesih bunları sizin için kendi ölümüne taşımıştır. Eğer Mesih’teyseniz, günahlarınızı taşıyarak ölüme gitmenin ne demek olduğunu hiçbir zaman bilmeyeceksiniz.

Günahlarımız çarmıhta en korkunç noktaya ulaştığında, Tanrı’nın sevgisi bütün görkemiyle gözler önüne serildi. Eğer Tanrı’nın size olan sevgisinden kuşkunuz varsa çarmıha bakın. Başka hiçbir sevgi bununla karşılaştırılmaz. Yaşamımızdaki hiçbir deneyim bunun yanına bile yaklaşamaz. Tanrı’nın Mesih’te bize duyduğu sevgi, hayal etmeye cesaret edebileceğimizin çok daha ötesindedir.

Diriliş

“O burada yok, dirildi” (Luka 24:6). Paskalya sabahı, bir grup kadın Mesih’in mezarına gitti ancak mezarı boş buldular. Duydukları iyi haber Mesih’in hayatta olduğu değildi, dirildiği idi. Tanrı Oğlu, insan olup aramızda yaşamadan önce cennette yaşıyordu. Çarmıha gerilmiş bedenini arkasında bırakıp tekrar cennete geri dönebilirdi. Bu durumda melekler kadınlara, “Mesih’in ölü bedeni mezarda ama korkmayın, ruhu Baba ile birlikte cennettedir” diyebilirdi. Ancak bu, Tanrı’nın günahlarımızın bağışlanması için yaptığı planı yerine getirmiş olmayacaktı.

Tanrı, melekleri bedenden yoksun ve sadece birer ruh olarak yaratmıştır; hayvanları yarattığında ise onları bedene sahip ama ruhtan yoksun yaratmıştır. Ama bizi eşsiz bir şekilde, ruh ile bedeni bir araya getirerek yaratmıştır.

Ölüm, Tanrı’nın birleştirdiklerini ayırır ve temel anlamıyla doğamızın bozulmasıdır. Bu yüzden en korkunç düşmandır. Ama Mesih ölüme yürüdü, ona karşı zafer kazandı ve dirildi. Mesih, kusursuz bir şekilde ve büyük bir sevinçle sizi göklerdeki Baba’ya sunmak için, günahlarınıza karşılık —hem beden, hem de ruh için— bu dünyada kefareti ödemiştir (Yahuda 24).

Mesih öğrencilerin zihinlerini açtı, böylece Kutsal Kitap’ın Mesih’in ölümünden dirilişine kadar Mesih’e işaret ettiği bütün peygamberlikleri bir bütün olarak anlayabildiler. İsa onlara dedi ki, “Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim’den başlayarak bütün uluslara O’nun adıyla duyurulacak” (Luka 24:46–47).

Mesih, elçilerin müjdelediği mesaj konusunda apaçık ve berraktı: günahların tövbeyle bağışlanması. Tövbenin anlamı, işlediğiniz günahlar ve Mesih’e karşı olan durumunuz konusunda fikrinizi tamamen değiştirdiniz demektir. Dünyanın Mesih’i reddetmesi ile ilgili olarak kendinizi dünyadan tamamen ayırdınız, Mesih’le birlikte durmaktasınız, O’nun merhametine güvenmekte ve kendinizi O’nun otoritesi altında konumlandırılmaktasınız demektir.

Bağışlanmak demek, İsa Mesih’in sizi sevgi ile kucaklaması demektir. Suçlarınızı temizler, Baba Tanrı ile barışmanızı sağlar, Kutsal Ruh aracılığıyla yaşamınıza girer, sizi çağırdığı yeni yaşamda iman ve itaat dolu bir yaşam sürdürmeniz için size güç verir.

Göğe Yükselme

“İsa onları kentin dışına, Beytanya’nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı” (Luka 24:50–51). Öğrenciler İsa’yı son gördüklerinde ellerini kaldırmış onları kutsuyordu ve bu şekilde göğe alınmıştı. Mesih’in çarmıhtaki kefaretimizi ödeyen işi günahları paklayıp bağışlatan bir niteliğe sahipti. Öğrencilerini kutsayıp bereketlemesi, göğe alındıktan sonra da devam etmiştir. Bu muhteşem gerçek, Mesih’in göğe alınışı sırasındaki davranışı ile birlikte öğrencilerin yüreklerinde ve zihinlerinde mühürleyici bir etki yapmış olmalıdır.

Baba’nın sağında oturan Mesih bugün de halkını kutsayıp bereketlemeye devam etmektedir. Elleri bize karşı değil, bizim için kalkmıştır. Bize karşı suçlayıcı değil, kutsayıcı bir şekilde konuşmaktadır. Sözleri yaşamdır. Mesih’teyken, Mesih’in olan her şey senindir, günahı yüklenmiş bir şekilde ölümü senindir, dirilmiş yaşamı senindir ve bir gün göğe alınışını da paylaşacaksınız.

Rab’bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı’nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih’e ait ölümler dirilecek. Sonra biz yaşamakta

olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız. (1.Selânikliler 4:16-17)

Mesih görkemli bir şekilde geri geldiğinde, bütün halkı O'nun göğe alınışını paylaşacak. Ölmüş olan bedenler dirilecek. Yaşamakta olanlar değiştirilecek ve Tanrı halkının günahları Mesih'te bağışlanacak, sonsuza dek Mesih'le birlikte olacaklar.

Sonuç

Tanrı'nın Mesih'teki muhteşem vaatleri şunlardır. Mesih dünyaya gelmiş, yaşamış, ölmüş ve dirilmiştir, bu sayede:

1. Tanrı'nın suretini tam olarak yansıtabilmek için yeni bir yaratılış haline gelebiliriz.
2. Şeytanın lanetinden kurtulabiliriz.
3. Tüm uluslardan günahları bağışlanmış insanlarla birlikte Tanrı'nın bereketinden dolayı sevinç duyabiliriz.
4. Kendisini günahlarımız için bir kurban sunusu olarak sunmuş olan Mesih aracılığıyla Tanrı ile barıştırılabiliriz.
5. Tanrı'nın bereketi ve kutsaması altında sonsuza dek yaşayabiliriz.
6. Tanrı'nın yollarında yürüyebilir, O'nu bütün canımızla sevebilir, komşumuzu da kendimizi sevdiğimiz gibi sevebiliriz.
7. Mezardan yeni bir yaşama geçebiliriz.

Tanrı, bütün vaatlerini Mesih'te "evet" ile mühürlemektedir (2.Korintliler 1:20). Mesih, Tanrı'nın bütün vaatlerinin teminatıdır. Tanrı'nın vaat ettiği her şeyin Mesih'te size ait olduğuna dair bir güvenceye sahip olabilirsiniz.

Bundan sonra, Mesih'in halkı için hayattayken bütün yaptıkları konusunda Kutsal Ruh'un etkin olduğu Yeni Antlaşma mektuplarına bakacağız.

Kilise Vaadi Bildiriyor: Elçilerin Öyküsü

Mesih, göğe alınmadan önce öğrencilerine Kutsal Ruh'u göndereceğine dair söz verdi. Mesih cennetteki Babası'na dönüyordu ama varlığı ve gücü, Kutsal Ruh sayesinde onlar ile birlikteydi.

Mesih'in vaadi Pentikost günü yerine geldi. Petrus, Yerusâlim'de toplanmış çeşitli uluslardan kalabalık bir gruba seslendi. Mesih'in yaşamını, ölümünü ve dirilişini anlattı. Ardından Kutsal Ruh ile doldu ve şunu ilan etti: "Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır" (Elçilerin İşleri 2:36).

İnsanlar Petrus'un anlattıklarına inandı. Eğer öyle olmasaydı onunla tartışır ya da yürüyüp giderlerdi. Ama tepkileri bu olmamıştı. "Bu sözleri duyanlar,² yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, 'Kardeşler, ne yapmalıyız?' diye sordular" (Elçilerin İşleri 2:37).

Petrus tekrarladı: "Tövbe edin" (Elçilerin İşleri 2:38). Bu önemlidir. Tövbesiz iman olmaz, gerçek tövbe ise iman ile gelir. İman ile tövbe, bir bozuk paranın iki yüzü gibidir, biri olmadan diğeri de olmaz. Tanrı'nın insana karşı Mesih'te duyduğu sevgi ve merhameti keşfettiğiniz zaman iman ile tövbe birlikte doğar.

Petrus sözlerine şöyle devam etti: “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olsun” (Elçilerin İşleri 2:38). Petrus onlara kendilerini Mesih’te bulmaları gerektiğini, Tanrı’nın vaadine dayanan işareti ve mührü taşıyacaklarını söylemektedir. Tanrı, çağırdığı herkese günahlarının bağışlanacağını ve armağan olarak Kutsal Ruh’un verileceğini vaat etmektedir (Elçilerin İşleri 2:38–39). Tanrı seni bağışlayacak. O seni kendisiyle barıştıracak. Mesih’in vereceği Kutsal Ruh, sana yeni bir yaşam sağlayacak.

Petrus’un Mesih’in çarmıha gerildiği kentte, olayın üzerinden elli gün geçtikten sonra konuştuğunu hatırlamak önemlidir. Pentikost günü orada bulunanlardan bazıları, Mesih’in çarmıha gerilmesi için haykırmışlardı: “O’nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!” (Matta 27:25). İşte, Petrus’un Mesih’in bağışlayıcılığı ve Kutsal Ruh armağanı hakkında söz söylediği kalabalık böyle insanlardan oluşuyordu: “Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab’bin çağıracağı herkes için geçerlidir” (Elçilerin İşleri 2:39).

Bu vaat “senin” içindir. Eğer İsa Mesih’e iman eder ve günahlarından dönersen Tanrı seni tüm yaptıkların için bağışlayacaktır. Sana Kutsal Ruh’u verecek, böylece eski yolundan dönmek ve yeni bir yaşama başlamak mümkün olacaktır.

Bu vaat “çocukların” içindir. Bunun anlamı, vaadin iki bin yıl önce yaşamış olan bir kuşak ile sınırlandırılmamış olduğudur. Geçmişe sıkışıp kalmamıştır, süresi dolmamıştır, yüzyıllarca sürmüş olan bu vaat bugün bizim için de geçerlidir.

Vaat, “uzaktakilerin hepsi” içindir. Mesih’te bağışlanma ve yeni bir yaşama başlama vaadi her tür geçmişe sahip insanlar içindir. Eğer kendini Tanrı’dan uzaklaşmış hissediyorsan, unutma ki bu vaat senin içindir.

Tanrı, her ulustan insanın İbrahim’in soyu aracılığıyla kutsanacağını vaat etmiştir. Bağışlanma ve Mesih’te yeni bir yaşama başlama, Tanrı’nın Afrika’daki, Asya’daki, Amerika’daki, Avrupa’daki, Avustralya’daki ve Antartika’daki insanlar için vaadidir. Kilisenin görevi, Mesih’in bu iyi haberini herkese iletmeğidir.

Vaat, Rab Tanrı’nın “çağırdığı herkes” içindir. Tanrı, insanları Müjde aracılığıyla çağırır. Petrus daha Mesih hakkında konuşur iken Tanrı, dinleyen insanlara seslenmekteydi. Tanrı bugün Müjde’deki iyi haberi öğrendiğin için sana da seslenmektedir. Mesih’te senin için bağışlanma ve yeni bir yaşam saklıdır.

Kutsal Ruh Vaadi İletiyor: Yeni Antlaşma Mektuplarının Öyküsü

Mesih’teki yeni yaşam nasıl bir şeydir? Kutsal Ruh Tanrı’nın vaadini iman edip tövbe eden bir insana teslim ettiğinde ne olmaktadır? Tanrı’nın senin için ve Mesih aracılığıyla sende yapmış olduğu şey nedir?

Yeni Antlaşma mektupları bizi Tanrı’nın vaadine yönlendirmekte ve bu vaatlerin Mesih’te bizim için olduğunu ortaya koymaktadır. Tanrı’nın insan yaşamında gerçekleştirdiği günahları bağışlatan işinin paklayıcılığını görmeyi isterim. Bu yeniden doğuş ile başlar.

Yeniden Doğuş: Yeni Bir Yaşama Sahipsiniz

“Rabbimiz İsa Mesih’in Tanrısı ve Babası’na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih’i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı’nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz” (1. Petrus 1:3–23).

Tanrı göğü ve yeri yarattığında dünyada yeryüzü şekilleri yoktu, boştu ve ortama suyla dolu karanlık bir kaos hakimdi. Tanrı’nın ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu (Yaratılış 1:2). Tanrı ışık olsun dedi ve dünyaya yaşam getirdi. Böylelikle Tanrı yeryüzünü güzelliklerle şekillendirdi.

Yaratılıştaki suların üzerinde dalgalanmış olan aynı Ruh, insan yaşamında esen yel gibidir (Yuhanna 3:8). Tanrı insanlara ışık vermiştir ama onlar Mesih’in yüceliğini göremez (2. Korintliler 4:4). Tanrı insanlara yeni bir yaşam verir ama onlar suçlarından ve günahlarından ötürü ölüdür (Efesliler 2:1).

Mesih şöyle der: “Bedenden doğan bedendir, Ruh’tan doğan ruhtur” (Yuhanna 3:6). Kutsal Ruh yeni bir yaşam verdiğinde, ruhunuzu da değiştirir, böylece yeni bir akla ve yüreğe sahip olarak Mesih’e sevgi duyarsınız, O’na güvenir ve isteyerek O’nu takip edersiniz. Mesih bu mucizeyi, “yeniden doğmak” ya da “Ruh’ta doğmak” olarak tanımlamıştır (Yuhanna 3:7–8). Bu inancın arkasında, Tanrı’nın lütuf ile sağladığı yeniden doğuş mucizesi yatmaktadır.

Yeniden doğuş ile imanın ortak yönü gizemlidir ve sizi tapınmaya yöneltmelidir. Tanrı’nın çocukları Mesih’teki imanları ile bilinir ve diğerlerinden ayrılır. “Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı’nın çocukları olma hakkını verdi” (Yuhanna 1:12).

Diğerleri inanmazken senin iman etmenin nedeni nedir? Bu neden iman ettiğin zaman gerçekleşti de, daha önce veya sonra gerçekleşmedi? Yeniden doğumunu sağlayan kişi Tanrı’dır. Tanrı, gözlerini açarak Mesih’in yüceliğini görmeni sağlamıştır. Kutsal Ruh yaşamındaki karanlık kaosun üzerinde dalgalanmış ve seni Mesih’te yeni bir yaratık haline getirmiştir.

Tanrı’nın senin ruhunda yaptığı inanılmaz işi, sana verdiği yeni yaşamı görebiliyor musun? Tanrı sana yeni bir yürek vermiştir. Kendi Ruh’undan sana da vermiştir. Ölümden dirilen Mesih aracılığıyla yeniden doğmanı sağlayarak sana diri bir umut vermiştir (1. Petrus 1:3).

Birleşme: Mesih’tesiniz

“Mesih İsa’ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O’nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? Baba’nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O’nunla birlikte ölüme gömüldük” (Romalılar 6:3–4).

İnsanları vaftiz ettiğimde onları suya daldırırım. Birisi Kutsal Ruh’ta vaftiz olduğunda, Ruh’a dalmış olur ve böylece Mesih’le birleşir. Mesih’le birleşmek, suda vaftiz edilmenin harika bir gerçeğidir.

İpucunu Yeni Antlaşma’dan alan Martin Luther, imanlının Mesih’le birleşmesini açıklayabilmek için evlilik benzetmesini kullanır:

İman... İnsan ruhunu Mesih’le, bir gelinin bir damat ile birleşmesi gibi birleştirir. Bu gizem, Elçilerin de öğrettiği gibi, Mesih ile ruhu tek beden haline getirir. Tek beden olduklarında, aralarında gerçek bir evlilik gerçekleşmiş olur... Bu sahip

oldukları her şey için geçerlidir, öyle ki her şeye ortaklırlar... Dolayısıyla iman etmiş olan ruh Mesih'le ve O'nun sahip olduğu şeylerin görkemiyle övünebilir, öyle ki buna o da Mesih'le ve Mesih'te sahiptir.³

Son zamanlarda İngiltere'deki kilisede hizmet ettiğimiz halkı ve onlarla ne kadar az iletişim kurduğumu düşünüyordum. Ayrıca arkasında olduğum bazı projeleri ve kendi kendime, "Ne zavallı bir adamım" dediğim günü düşünüyordum. Bunu takip eden günün sabahı, eşim Karen yemek odasındaki masada oturmuş Noel için mektup yazıyordu. İngiltere'ye, her biri el yazısı ile yazılmış ve "Karen ve Colin" imzalı yüzün üzerinde kart yolladı.

Orada, son on dört yıl boyunca her yıl onlara yazmış olmama rağmen, onlarla olan iletişimdeki başarısızlıktan kaynaklanan zavallılığımı düşündüm. Yalnız bir hayatım varken çıkardığım iş zavallı bir işti. Ama eşimle evlenip birleştikten sonra onun yaptıklarını paylaşmaktan dolayı sevinç duydum. Her yıl benim adımla bir mektup yollanıyordu.

Kendimiz için yaptığımız şeyde başarısızlığa uğradık, ama Mesih başarısız olduğumuz şeyi bizim için gerçekleştirdi. O bizim yaşamadığımız ve yaşayamayacağımız bir hayatı yaşadı. Ama Mesih'e geldiğimizde O'nun yaptığı her şey bizim oldu: yaşamı, ölümü ve dirilişi bizim olduğu gibi, onlarda bizim adımız yazılıdır.

Bu Mesih'le birleşmek demektir. O'nun için anlamı çarmıha çivilenmek, bizim için anlamı ise Mesih aracılığıyla aklanmaktır.

Aklanma: Doğru Kılındınız

"Böylece imanla aklandığınıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz" (Romalılar 5:1). "Aklanmak" hukuksal bir terimdir ve bir hüküm içerir. Tanrı bir insanı akladığında onu doğru kabul eder. Suçladığında ise mahkum eder. Aklanma ve suçlanma hâlihazırda doğru olan bir şeyin tanınmasıdır.

Adalet yerini bulduğunda suçlu kişi hüküm giyecek, masum kişi ise aklanacaktır. Aklanmak bir insanı masum yapmaz; onu aklanmaya yönelten o kişinin masumiyetidir. Aynı şekilde hüküm giymiş olmak bir insanı suçlu yapmaz; onu mahkumiyete yönelten onun suçudur.

Adaletin yerine getirilmesi konusunda Tanrı'nın günahkârları suçlamasını ve doğru kişileri aklamasını beklemeliyiz. Ama burada muhteşem bir şey gerçekleşmektedir: Tanrı günahkârları aklamaktadır. Bu fikri, bu büyük zıtlığı zihninizde şöyle bir evirip çevirin. Tanrı günahkârları aklamaktadır! Bunu nasıl yapabilir?

Tanrı Mesih'i günahlarımız için bir kurban olarak sundu (Romalılar 3:25). Bunun anlamı, Mesih ölürken, Tanrı günaha, kötülüğe ve iblise karşı duyduğu bütün öfke ve nefretini O'nun üzerine dökmüştür. Tanrı kâseyi yargı ile doldurmuş ve Mesih de bu kâseden sonuna kadar içmiştir. Çarmıhtayken Mesih, günahlarımız nedeniyle ortaya çıkan yargıyı kendi üzerine almıştır.

Mesih'teyken, iman bizi Mesih ile birleştirir. "Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı" (Romalılar 3:25-26).

Eğer Tanrı yalnızca doğru gördüğü kişileri aklasaydı, günahkârların kurtuluş umudu olur muydu? İyi haber Tanrı'nın tanrı tanımayanları aklamasıdır (Romalılar 4:5). İman bizi Mesih'le birleştirdiği gibi, O'nun kurbansal fedakârlığının taşıdığı güç de bizim ol-

maktadır. Günahlarımız yüzünden suçlu çıkarılacak olmaktan dolayı içimizdeki korkulardan özgür kıldık ve olağanüstü bir sevgiye kavuştuk.

Evlatlığa Alınma: Sevildiniz

“Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu’nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu’nun ‘Abba! Baba!’ diye seslenen Ruh’u yüreklerinize gönderdi. Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı” (Galatyalılar 4:4-7).

Tanrı, bizi Mesih aracılığıyla evlat edinerek ailesine kabul etmekte, bizi oğulları ve kızları olarak sevmektedir. Tanrı’nın Mesih’te sizin için duyduğu sevgi ile hiçbir sevgi kıyaslanamaz. Birisi bizi “yaşadığımız sürece” seveceğini vaat edebilir ama Tanrı bizi bu dünyada yaşadığımız sürece, ölümlük ve sonsuzluklar boyunca seveceği vaadinde bulunmaktadır. Ondan başka hiç kimse: “Seni asla terk etmeyeceğim, seni asla yüzüstü bırakmayacağım” diyemez (İbraniler 13:5).

Tanrı bizi sonsuza dek sever. Bunun anlamı, Tanrı’nın bizi biz henüz dünyaya gelmeden, hatta dünya yaratılmadan önce sevdiğidir. Mesih bu dünyaya gelmeden önce biz O’nunduk, çarmıha gerildiğinde ve ölümden dirildiğinde de O’nunduk.

Tanrı’nın sevgili çocukları olduğumuza ikna edilmemiz Kutsal Ruh’un özel bir işidir. “Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı’nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür” (Romalılar 5:5). Kutsal Ruh, Tanrı’nın sevgisini hayatlarımızda etkin kılar. Ruh bizimle Tanrı’nın gerçek sevgisinde buluşur, öyle ki bu sevgi çarmıhta kesin olarak gösterilmiştir.

Bir Hristiyan olarak bu dünyada karşılaşacağınız en büyük zorluklardan biri Tanrı’nın bize olan sevgisinin duygulara ya da ortaya çıkan durumlara bağlı olmadığını anlamak ve bu konudaki hatalı alışkanlığımızdan vazgeçmektir. İçgüdülerimiz bize, Tanrı’nın bizi sağlıklı olduğumuzda, iyi bir iş sahibi olduğumuzda ve hayatta her şey yolunda gittiğinde seveceğini söyler. Ama arabanın tekeri yerinden fırladığında, buna ilk tepkimiz Tanrı’nın bize olan sevgisini sorgulamak ve en kötü olan şeyi düşünmektir.

Kendimize hatırlatmamız gereken şey, Tanrı’nın çarmıhta bize karşı göstermiş olduğu ölçülemez sevgisidir. “Öz Oğlu’nu bile esirgemeyip O’nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O’nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?” (Romalılar 8:32).

Kutsallaşma: Kutsal Olacaksınız

“Esenlik kaynağı olan Tanrı’nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih’in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır” (1. Selanikliler 5:23-24).

Kutsallaşma, Kutsal Ruh’un imanlının yüreğinde yaptığı bir iştir ve bu sayede, Tanrı’nın çağrısı sonucu yaşamımızda gelişim gösteririz. Bu her Hristiyanın yüreğinde arzulanı ve özlemini duyduğu şeydir. Piskopos Ryle şöyle demiştir:

Birçok insan öldüğünde cennete gideceğini umar; pek az insan ise cennete gitdiklerinde buradan hoşlanıp hoşlanmayacaklarını düşünüp korku duyar. Cennet çok kutsal bir yerdir... Kutsallaşmamış bir insan şans eseri cennete gidecek olsa orada ne yapabilir?⁴

John Owen da aynı noktayı açıklamaktadır:

Bu dünyada kutsallaşmamış bir insanın ölümünden sonra Tanrı'nın bereketlerinin tadını çıkaracağını ve Tanrı'dan hoşnut olacağını varsaymak kadar aptalca ve zararlı başka bir düşünce yoktur. Bu tür bir insan Tanrı'dan hoşnut olamayacağı gibi Tanrı'nın kendisi de böyle birisi için bir ödül olamaz. Kutsallık cennette tamamlanıp kusursuzlaşır ama başlangıç noktası bu dünyadır.⁵

Aklanma ile kutsallaşma daima Mesih'te bulunur ve birbirleriyle olan ilişkilerini kavramak, Müjde'yi anlayabilmek için son derece gereklidir. En yaygın iki hata, bunları birbirinden ayırmak ya da kavrayamamaktır. Kavrayamamanın nedeni kafa karışıklığıdır ve buna, Tanrı'da olmanın Hristiyanlık konusundaki çabaya bağlı olduğunu düşünmek yol açar. Ama gerçek öyle değildir. Mesih'in tamamladığı iş sayesinde imanla aklandınız.

Tanrı'dan kopma, bir Hristiyanın yalnızca iman ile aklanmış ve kurtulmuş olmasına güvenerek, Mesih'e itaat etmesi gerektiğinin önemli olmadığına inanmasına yol açar. Ama itaat önemlidir. Mesih, aklanmadan doğan berekete ve kutsallığa sahiptir. Mesih'i iman ile benimsediğimizde bu armağanlar bizim olur. Hiç kimse bunlardan biri olmadan diğerine sahip olamaz.

Kutsal Kitap'ın, "Kutsallığa sahip olmadan kimse Rab'bi göremeyecek" demesi bu nedenledir (İbraniler 12:14). Bu, kutsal olduğumuz için kurtulduğumuz anlamına gelmemektedir, ama kutsal olmak için çaba göstermek, bizi kanı aracılığıyla aklayan Mesih'te olduğumuzun bir kanıtıdır.

Pavlus, imanlıların kutsallaşması için dua etmiştir: "Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun. Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır" (1.Selanikliler 5:23-24).

İmandaki ilerlemeniz durduğunda ve buna bağlı olarak cesaretiniz kırıldığında bu vaade sınıksız tutunun. Tanrı kendi yüceliği ve sizin sevinciniz için, lütfu aracılığıyla sizde başladığı iyi işi tamamlayacaktır. Tanrı yüreğinize bu arzuyu koyacaktır. Sonsuza dek, Tanrı Oğlu'nun benzerliğine dönüştürüleceksiniz (Romalılar 8:29).

Yüceltilme: Mesih'in Yüceliğini Yansıtacaksınız

"Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz" (Koloseliler 3:4). Yaşamımız büyük çelişkiler barındırmaktadır. Bu her Hristiyan için geçerlidir. Mesih'i sevsek de yaşamın, benliğin ve şeytanın çağrısını duyarız. Mesih'e güveniriz ama buna rağmen kuşku ve korkulara kapılırız. Mesih'te yeni bir yaşama sahip olsak da bedenimiz hastalıklara, yaşlılığa ve ölüme boyun eğer.

Hristiyanlar büyük çelişkilerle doludur, ama bu her zaman böyle olmayacak. Mesih'e duyduğunuz sevgi tamamlanacak, imanla kabul ettiklerinizi göreceksiniz ve böylece sonsuz yaşamın sevincini yenilenmiş bedenlerle deneyimleyeceksiniz.

Yalnızca Mesih'in yüceliğinde bulunmakla kalmayacaksınız, çünkü o yüceliğe siz de sahip olacaksınız. Pavlus, "Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez" demiştir (Romalılar 8:18). Hristiyanlıktaki yaşamınız kış ortasındaki bir ağaca benzer. Yapraklarını dökmüştür ve çıplaktır ama hâlâ canlıdır, ilkbahar geldiğinde ise yaprak çıkarır ve görkemli bir görünüme kavuşur.

Hristiyanlar olarak hayatlarımızı sürdürürken gelecekteki görkemi heyecanla beklemek, bize büyük yararlar sağlar. Her şey bize karşı görüldüğünde bu gerçeği avantajımıza dönüştürmesini bilmeliyiz. Pavlus'un yaptığı şey budur: "Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne

yenileniyor. Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır” (2. Korintliler 4:16–17). Pavlus, kendi deneyiminden yola çıkarak bize cesaretimizi yitirmedüğimizden nasıl emin olabileceğimizi açıklamaktadır.

Tanrı yaşamımızda, insanı zayıf düşüren denenmeler aracılığıyla çalışmaktadır. Böylece Tanrı, Mesih’in benzersizliğini yansıtacak şekilde sizi şekillendirmeyi, O’nun yüceliği için sonuna dek dayanmanızı ve kendisinden sonsuza dek hoşnut olmanızı sağlamayı amaçlamaktadır. O gün geldiğinde Tanrı’nın bütün vaatleri bizim olacaktır:

1. Tanrı’nın suretini ve benzeyişini tam olarak yansıtacağız.
2. Şeytanın lanetinden özgür kılınacağız.
3. Tüm uluslardan kefareti ödenmiş insanlar ile birlikte sonsuz yaşamın sevincini paylaşacağız.
4. Fidyemiz Mesih’in kanı ile ödenmiş olarak Tanrı’nın huzuruna gireceğiz.
5. Yaşamımızı sonsuza dek Mesih’in krallığındaki kurallar altında sürüdüreceğiz.
6. Tanrı’yı bütün canımızla, bütün yüreğimizle, aklımızla ve gücümüzle seveceğiz; komşumuzu da kendimizi sevdiğimiz gibi seveceğiz.
7. Mezardan, Rab İsa Mesih aracılığıyla bizim olan sonsuz yaşama geçecek ve bu yeni yaşamda sonsuza dek sevinç duyacağız.

Huzura Kavuşma: Tanrı’yı Göreceksiniz

“Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık” (Vahiy 21:1). Yuhanna yeni cenneti ve yeni dünyayı gördü — bu farklı bir dünya değildi ama yeni bir dünyaydı. Bu dünya sonunda lanetten ve yozlaşmanın köleliğinden kurtulacaktı (Romalılar 8:21).

Ardından Yuhanna kutsal kenti görür ve bunu şu şekilde anlatır: “Kutsal kentin, yeni Yeruşalim’in gökten, Tanrı’nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi” (Vahiy 21:2). Kentin kuzeye, güneye, doğuya ve batıya bakan kapıları vardı. Bunun anlamı, Tanrı’nın her ulustan insanı krallıktaki sonsuz yaşamın sevincine ortak olmaya çağırarak vaadini yerine getirdiğidir.

Mesih’in bizim için hazırladıklarının taşıdığı görkemi tek bir resim ile anlatmak asla yeterli değildir. Yuhanna kentte, güzel giysiler içinde güveyi için bekleyen bir gelin görür (Vahiy 21:2). Mesih, cennetteki sevincin merkezidir ve bizim tüm sevincimiz O’nda ve O’nunla birlikte olacaktır.

Yuhanna, göklerin tahtından gelen bir ses işitti: “Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: ‘İşte, Tanrı’nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O’nun halkı olacaklar, Tanrı’nın kendisi de onların arasında bulunacak’” (Vahiy 21:3). Bizi Tanrı’dan ayıran her şey ortadan kalkmıştır. Tanrı, sonsuz yaşamı kefareti ödenmiş tüm halkı ile paylaşacaktır.

Tanrı tüm gözyaşlarını silecektir. Acı ve keder Tanrı halkının tekrar yaşamayacağı bir deneyim olacak. Artık daha fazla acı, ölüm, ağlayış ve inleyiş olmayacaktır.

Sonuç

Tanrı, yalnızca kendisinin yerine getirebileceği muhteşem vaatlerde bulunmuştur. Bu vaatler, insan olup aramızda yaşayan Söz tarafından yerine getirildi. Vaatler yeniden doğuşu, Mesih'le birleşmeyi, aklanmayı, evlat edinilmeyi, kutsallaşmayı, yücelik kazanmayı ve kusursuzluğa ulaşarak Tanrı'nın kurtaran amacı uyarınca sonsuz sevinci içermektedir.

Tüm bunlar, Mesih'te olan kişilerindir. Bunlara siz de sahip olabilirsiniz. Vaat, sizin için, çocuklarınız ve Tanrı'dan uzak olan herkes içindir. Rab İsa Mesih'e iman edin. İman ederek O'nun adıyla sonsuz yaşama kavuşacaksınız (Yuhanna 20:31).

Notlar

1. John Calvin, *Hristiyan Dininin Temelleri*, 2.12.3 (<http://www.ccel.org/ccel/calvin/institutes.iv.xiii.html>).
2. Burada kastedilen Mesih'in mesajıdır (Çevirmenin notu).
3. Martin Luther, *Martin Luther: Selections from His Writings* kitabının "The Freedom of a Christian" kısmı, ed. John Dillenberger (New York: Anchor, 1962), 60.
4. J.C. Ryle, *Holiness* (ayrıbasım, Chicago: Moody, 2010), 58–59.
5. Owen'ın bu sözleri Ryle'in *Kutsallık* kitabında geçmektedir, 76–77.

Müjde Koalisyonu

Müjde Koalisyonu, müjdeci kiliselerin derin bir adanmışlıkla Mesih'in müjdesindeki imanımızı yenileme ve Kutsal Yazılar'a bütünüyle uyum sağlayarak pratiğe dönük hizmeti geliştirme amacıyla kurdukları bir paydaşıktır. Geleneksel müjdeci grupların arasında bulunan hareketler, kilisenin yaşamını hafife almakta ve bizi tarihsel inanç ve uygulamalarımızdan uzaklaştıran bazı davranışları sergilemektedirler ki bu bizde derin kaygılar uyandırmıştır. Kişisel tüketimi özendiren ve imanı politikleştiren putperestlik ile başımız derttedir; bunun yanı sıra son zamanlarda tartışmasız bir şekilde kabul gören teoloji ve ahlâki düşüncelerin göreceli yorumları nedeniyle sıkıntı çekmekteyiz. Bu hareketler, Kutsal Kitapsal gerçekleri ve tarihsel imanımızın teşvik ettiği yaşamsal değişimi terk etmeyi kolaylaştırmaktadır. Bu etkileri duymakla kalmıyor, aynı zamanda neticelerini de görüyoruz. Kendimizi yeni bir umut ve sevinçle kiliseleri canlandırmaya adanmış bulunuyoruz. Bunun sadece Mesih ile, iman sayesinde ve lütuf aracılığıyla verilen vaatle gerçekleştirebileceğinin farkındayız.

Birçok müjdeci kilisede, müjdenin gerçeklerine ilişkin derin ve büyük bir uzlaşmanın bulunduğu inanıyoruz. Buna rağmen Mesih'te ki birliğimizin kutlamak yerine günümüzde bir çok grup, tarihten kalma saçma fakat ilgi çekici düşüncelere ve zenginlik arzularına ya da ritüel olarak manastırsal ayin düzenlerine, kendilerini kaptırmışlardır. Müjde ile yer değiştiren şey ne olursa olsun bu hiçbir zaman, Mesih'in öğrenciliğinden utanmayan, doğruya bağlı ve dayanma gücünü gerçekte bulan hizmet odaklı bir yürek meydana getirmeyecektir. Kral'ın yolunda ilerleme konusunda istekliyiz, amacımız her zaman müjdeyi korumak, teşvik ve eğitim vermektir. Böylece şimdiki –ve gelecek– kuşaktaki kilise liderleri daha donanımlı olacak ve hizmetleri ilkeler ve pratik ile desteklenerek kendileri için kanını akıtan Kurtarıcı'yı yücelteceklerdir.

Tüm insanlar arasında, birlik içinde bir çaba meydana getirmek istiyoruz, öyle ki bu çaba Mesih'i onurlandırma konusunda gayretli olsun, öğrencilerini çoğaltsın ve Mesih için doğru bir birlik oluştursun. Bu tür Kutsal Kitapsal temelli ve birlik içinde bulunan bir hizmet, kilise için kalıcı bir gelecek meydana getirir. Bu gerçek bizi, Tanrı'nın Mesih'teki merhametinin sonsuz kurtuluş için tek umut olduğuna ikna olmuş ve bu nedenle heyecan duyan diğer kişilerle birlikte olmaya zorlar. Bu müjdeyi açıkça, tutku, cesaret ve sevinç ile duyurmayı arzuluyoruz; hoşnutluk içinde diğer mezheplerden, etniklerden ve sınıfsal açıdan farklı imanlılarla ilişki içinde olmak istiyoruz.

Arzumuz kiliseye hizmet etmek adına, tüm kardeşlerimizi çağdaş kiliseyi Mesih'in eski müjdesinde yenilemek için çaba göstermeye davet etmektir. Böylece belirgin bir biçimde çağımızla iletişim kurmayı sağlayacak bir yolla, tam olarak Mesih için konuşup yaşayabiliriz. Bunu olağan lütuf araçlarıyla yapmak istiyoruz: Dua, Söz Hizmetkârlığı, Vaftiz ve Rab'bin Sofrası, ve Kutsalların Paydaşlığı. Buna ek olarak, burada açıklanan inanç açıklamasını ve vizyonu benimseyen, Mesih'in Rab'liğini her şeyin üzerinde tutan bireyleri, toplulukları ve kültürleri Kutsal Ruh'un gücü ile değiştirme konusunda tükenmeyen bir umuda sahip herkesle çalışmak için büyük bir özlem duyuyoruz.

Müjde Koalisyonu Kitapçıkları Serisi'ndeki Yayınlar

Aklanma — *Philip Graham Ryken*

Gerçeği Bilebilir Miyiz? — *Richard D. Phillips*

Günah ve Düşüş — *Reddit Andrews III*

Her Şeyin Yenilenmesi — *Sam Storms*

Kilise: Tanrı'nın Yeni Halkı — *Tim Savage*

Kutsal Ruh — *Kevin L. DeYoung*

Mesih'in Kefareti — *Sandy Willson*

Müjde Merkezli Hizmet — *D. A. Carson ve Timothy Keller*

Müjde Nedir? — *Bryan Chapell*

Müjde ve Kutsal Yazılar: Kutsal Kitap'ı Nasıl Okumalıyız? — *Mike Bullmore*

Plan — *Colin S. Smith*

Tanrı'nın Krallığı — *Stephen T. Um*

Vaftiz ve Rab'bin Sofrası — *Thabiti Anyabwile ve J. Ligon Duncan*

Yaratılış — *Andrew M. Davis*